

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ НАЙ-СКЪПИЯТ СПОМЕН

chitanka.info

Драги деца,

Аз съм роден на 2 ноември 1897 година в село Драганово, Горнооряховско. Баща ми беше учител, но имахме и земеделско стопанство, та още от малък започнах да помагам в полската работа и да паса лете воловете.

На север от селото има високи баири, откъдето се открива величествена гледка. Когато се случеше да няма други воловарчета, аз по цели часове свирех на свирката си и гледах унесено към разстланата далеко на юг Стара планина. Двата върха Марагидик и Юмрукчал се топяха в синята далечина и сияеха като направени и самите те от погъст, млечносин въздух.

Долу пък под мене, в подножието на баирите, се виеше нашата река Янтра, ту сребърна, ту зеленикава като смок. Само при много дъждовни години тя започваше съвсем тихо да набъбва, сетне се разяряваше, излизаше из бреговете си и заливаше половината от селото и цялата долина, като ставаше страшна жълта река, широка с километри.

Баща ми беше пословично работлив човек, много строг и често ме потупваше. Едва по-късно разбрах, че зад строгостта си той е носил добро и пълно с обич сърце, но тогава нравите бяха такива — родителите не биваше да издават пред децата си, че ги обичат и треперят над тях.

Майка ми почина много рано — аз бях едва 3-4-годишен. Запомнил съм само смъртно, че тя знаеше и пееше хубаво много народни песни, които бе научила от баща си — цигуларя дядо Петър. Хубаво пееше и втората ми майка. А особено — най-голямата ми доведена сестра Мария. Нейният глас, мек и сипкав като кадифе, караше жетварите да спират за миг с широко разтворени гледци и със сладка мъка в сърцето, мъка за нещо безкрайно хубаво, което го няма на земята и никога няма да го има.

В такава обстановка и между такива хора на труда преминаха детинството и ученическите ми години до завършване на трети клас. Отидох след това в град Шумен, където свърших четвърти клас, а на следната година — във Велико Търново. В тоя град завърших гимназия, а университет — в София. През време на студентството си ходих една година и в Германия. Посетил съм и други европейски държави. Видял съм и съм преживял много хубави и лоши неща. Но

споменът за никое от тях не ме вълнува тъй дълбоко и не ми е тъй скъп, както споменът за дните, когато тичах бос подир воловете, а къпините режеха краката ми, или свирех със свирката си и гледах към далечните снежносини върхове.

Когато вие пораснете и детинството ви остане далеко зад вас, ще разберете тия мои думи.

Асен Разцветников

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.